

"Pasin Palstat"

"Sen tien vaeltajia"

"Niin noudattakaa siis tarkoin niitä, niin kuin Herra, teidän Jumalanne, on teitä käskenyt; älkää poiketko oikealle älkääkä vasemmalle, vaan **vaeltakaa aina sitä tietä**, jota Herra, teidän Jumalanne, käski teidän vaeltaa, että eläisitte, menestyisitte ja elinpäivänne olisivat pitkät siinä maassa, jonka otatte omaksenne." 5. Moos. 5:32-33

Lukiessani Raamatun kertomusta siitä, miten Paavali kohtasi Jeesuksen, minua innosti ajatus siitä, miten hän kuvasi Jeesukseen uskovia "tietynlaista tietä kulkeviksi" ihmisiksi. Se onkin oiva ilmaisu asialle, jolla on selkeä päämäärä ja tarkoituksellisuus koko elämän ajan.

"Ja pyysi häneltä kirjeitä Damaskon synagoogille, että keitä hän vain löytäisi sen tien vaeltajia, miehiä tai naisia, ne hän saisi tuoda sidottuina Jerusalemiin." Apt. 9:2

On siis kysymys "tiestä," jolle konkreettisesti tullaan ja sitä kuljetaan eteenpäin. On harhaa luulla, ettei tarvitse astua tielle ja ottaa siinä askeleita päästäkseen perille tai haluttuun suuntaan. Uskovaisuus on siis tie, jonka Jumala on viitoittanut Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Jeesus sanoi: "Minä olen tie, totuus ja elämä." (Joh. 14:6) Tämä lyhyt lause sisältää koko maailmankaikkeuden tärkeimmän kokonaisuuden. Se näyttää meille pienille ja sokeille ihmisille tien jota kulkea. Se kertoo suunnan ja auttaa ymmärtämään oman menneisyyden, mutta myös tulevaisuuden ja toivon Jumalan antamana. Tuo lause johdattaa meidät myös niin paljon kaivatun elämänlähteen luokse. Edessämme on siis tie, totuus ja elämä, johon saamme astua, jota saamme maistaa ja jossa saamme vaeltaa hyvillä ja kiitollisin mielin.

Eräs piirre tuon tien vaeltajista on hyvin tärkeä. Nimittäin Paavali opetti, että tuolla tiellä tulisi vaeltaa Hengessä. Se onkin ainut voima, jolla voisimme vastustaa omia lihallisia pyrkimyksiämme ja maailmallisia himojamme.

"Minä sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täyty. Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte. Mutta jos te olette Hengen kuljetettavina, niin ette ole lain alla. Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irtaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurarat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut

senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niin kuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka **semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa.** Mutta

Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen. Sellaista vastaan ei ole laki. Ja ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omat, ovat ristiinnaulinnheet lihansa himoineen ja haluineen. **Jos me Hengessä elämme, niin myös Hengessä vaeltakaamme.** Älkäämme olko turhan kunnian pyytäjiä, niin että toisiamme ärsyttelemme, toisiamme kadehdimme." Gal. 5:16-26

"Sen tien vaeltamiseen" siis liittyy olennaisia seikkoja, joita meidän tulee ottaa huomioon - säilyttääksemme kulkumme suunnan kohti kirkkautta. On ymmärrettävä, että sille tielle astuminen on oma prosessi, lujan valinnan ja päätöksen tekemisen hetki, - ja sitten sillä tiellä eteenpäin kulkeminen on oma lukunsa - onpa se sitten nopeaa etenemistä, tai sitten hyvin hidasta kulkua. Kasvaminen ja oppiminen vaativat oman aikansa - jossa meidän ylpeä mielemme ja omat käsityksemme hidastavat aivan liian paljon matkamme tekoa. Tulisikin nöyrästi punnita aina jokaisen ajatuksen ja **päähänpintymän** - kyseenalaistaen, olenko käsittänyt oikein - ja mieltä, että jos Jumala onkin eri mieltä?!

Tämän päivän jumalattomuutta ja lupumusta katsellessa, jälleen Jeremian kirjoittamat sanat ovat hyvin osuvat ja tärkeät. On tullut aika kysyä, mikä on se hyvä tie, joka johtaa onnellisuuteen ja lopulta iankaikkiseen elämään:

"Näin on Herra sanonut: **'Astukaa teille ja katsokaa ja kysykää muinaisia polkuja, kysykää, mikä on hyvä tie, ja vaeltakaa sitä, niin te löydätte levon sieluillenne.'**" Jer. 6:16

Muistanet Jeesuksen sanoista myös sanat "löydätte levon sielullenne." **Tulkaa Minun tyköni** - Tulkaa Jeesus tielle! (Matt. 11:28-29) Seuraavassa voimme lukea ja nähdä, että tuon tien kulkeminen on vaeltamista myös rakkauksessa. Tämä onkin syytä muistaa, kun kohtaamme toinen toisiamme elämämme keskellä. Miten voisimme rakastaa ja osoittaa jumalista hyvyyttä ja rakkautta jokaiselle lähimmäisellemme?

"Olkaa siis Jumalan seuraajia, niin kuin rakkaat lapset, ja vaeltakaa rakkauksessa, niin kuin Kristuksen rakasti teitä ja antoi itsensä meidän edestämme lahjaksi ja uhriksi, Jumalalle "suloiseksi tuoksuksi". **Tulla haureutta ja minkäänlaista saastaisuutta tai ahneutta älköön edes mainittako teidän keskuudessanne - niin kuin pyhien sopii - äl-**

**köön myös rivoutta tai tyhmää lo-rua tai ilvehtimistä, jotka ovat sopimattomia, vaan paremmin kii-
tosta. Sillä sen te tiedätte ja tunnette, ettei yhdelläkään haurellisella eikä saastaisella eikä ahneella - sillä hän on epäjumalanpalvelija - ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa.** Älköön kukaan pettämällä teitä tyhjillä puheilla, sillä semmoisten tähden kohtaa Jumalan viha tottelemattomuuden lapsia; **älkää siis olko niihin osallisia heidän kanssaan.** Ennen te olette pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. **Vaeltakaa valkeuden lapsina** - sillä kaikkinaisen hyvyys ja vanhurskaus ja totuus on valkeuden hedelmä - ja tutkikaa, mikä on otollista Herralle; älköönkään teillä olko mitään osallisuutta pimeyden hedelmättömiin tekoihin, vaan päinvastoin **nuhdellaakin niistä.**" Ef. 5:1-11

Lukumastamme voimme ymmärtää myös sen, ettei meidän tule olla osallisia tottelemattomuuden lapsiin ja heidän tekoihinsa. Toisin sanoen tien suunta on pimeydestä valkeuteen, ja tiellä ei poiketa oikeaan, eikä vasempaan - puhumattakaan, että välillä kääntyisimme kulkemaan takaisin maailman pimeyttä kohti.

Taivastien kulkemiseen liittyy osaltaan myös meidän heikkoutemme. Siitä syystä kulkumme on usein kompastelevaa ja saatamme jopa langeta tekemään syntiä. Jokaiselle uskoon tulleen ihmiselle on käynyt niin. Kaikki tekevät syntiä, erehtyvät ja oma turmiollinen lihan mieli saattaa vallata sydämämme ja silloin lankeamme tekemään asioita, jotka eivät ole Jumalamme mieleen. Siksi joudumme tekemään parannusta ja kompastellessamme, meidän tulee nousta ylös ja jatkaa matkaa. Vaikka se onkin nöyryyttävää huomata oman heikkoutensa, sen ei tarvitse antaa estää kuitenkaan tiellä vaeltamista.

Paavali opettikin, **ettei meidän tule antaa synnin hallita ja vallita meitä** (Room. 6:12-17, 1. Kor. 6:12, 2. Kor. 4:11) Se tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että kompuroinneista ja lankeemuksista huolimatta toteaa, ettei kuulu synnille ja sen himoille.

"Mutta jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotiä minun mieleni lakia vastaan ja pitää minut vangittuna synnin laissa, joka minun jäsenissäni on. Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista? Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta! Niin minä siis tämmöisenäni palvelen mielellä Jumalan lakia, mutta lihalla synnin lakia. Room. 7:23-25

Minä kuulun Jeesukselle ja Hän on os-
tanut minut vapaaksi kalliilla verensä hinnalla. Teen siis parannusta Jumalan

armon varassa - ottaen armon avuksi oikeaan aikaan (Hepr.4:16) - eli silloin, kun huomaa tarvitsevani sitä. Uskovaisuuden tien etuna on se, että **sillä tiellä saa tehdä parannusta!** Jos vaate on likaantunut, se pestään - samoin kuin pesemme likaantuneet kädet ja jalat. Kun vaatteet repeytyvät ne korjataan tai vaihdetaan uuteen ja matka jatkuu! - Kuka meistä on sellainen, että kävellessä tietä pitkin ja siinä kompastuessaan ei nousisi ja jatkaisi matkaansa? Häpeästä huolimatta, on noustava ja pyrittävä eteenpäin. Psalmien kirjoittaja avaa meille näkymää kokemuksestaan, miten hän näki jumalattoman menestyvän, mutta miten Jumala sitten avasi hänen silmänsä näkemään, millainen kohtalo lopulta jumalattomalla on:

"Mutta minun jalkani olivat vähällä kompastua, askeleeni olivat aivan liukahtaa. Sillä minussa nousi kauteus ylvästelijöitä kohtaan, kun minä näin jumalattomien menestyvän. Sillä he ovat vaivoista vapaat kuolemaansa asti, he ovat voimakkait ja lihavat. Eivät he koe muiten kuolevaisten tuskia, eikä heitä vaivata niin kuin muita ihmisiä. Sen tähden on ylpeys heillä kaukioristeena, väkivalta on puku, joka heidät verhoaa... ..Katso, nämä ovat jumalattomat; kuitenkin he elävät ainaisessa rauhassa ja rikastuvat yhäti. Turhaan minä olen pitänyt sydämeni puhtaana ja pessyt käteni viattomuudessa: minua vaihdetaan joka aika, ja minä saan joka aamu kuritusta. Jos olisin sanonut: "Noin minäkin puhun", kat-

so, niin minä olisin ollut petollinen koko sinun lastesi sukua kohtaan. Minä mietin päästäkseni tästä selvytyteen; mutta se oli minulle ylen vaikeata, kunnes minä pääsin sisälle Jumalan pyhiin salaisuuksiin ja käsitin, mikä heidän loppunsa on oleva. Totisesti, Sinä panet heidät liukkaalle, perikatoon Sinä heidät syökset. Kuinka he joutuvatkaan äkisti turmioon! He hukkuvat, heidän loppunsa on kauhistava. Niin kuin unen käy herätessä, niin Sinä, Herra, kun heräät, heidän valhekuvansa hylkäävät. Kun minun sydämeni katkeroitui ja minun munaskuihini pisti, silloin minä olin järjetön enkä mitään älynnyt, olin Sinun edessäsi kuin nauta. Kuitenkin minä pysyn alati Sinun tykönäsi, Sinä pidät minua kiinni oikeasta kädestäni. Sinä talutat minua neuvosi mukaan ja korjaat minut viimein kunniaan. Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun Sinä olet minun kanssani, en minä mistään maan päällä huoli. Vaikka minun ruumiini ja sieluni nääntyisi, Jumala on minun sydämeni kallio ja minun osani iankaikkisesti. Sillä katso, jotka Sinusta eriävät, ne hukkuvat, Sinä tuhoat kaikki, jotka haureudessa sinusta luopuvat. Mutta minun onneni on olla Jumalaa lähellä, minä panen turvani Herraan, Herraan, kertoakseni kaikkia Sinun tekojasi." Ps.73:2-6, 12-28

Näillä sanoilla haluan muistuttaa meitä "sen tien vaeltamisesta" - että me saavuttaisimme kerran päämäärän ja saisimme jo tässä ajassa tuntea rauhaa, iloa ja riemua Pyhässä hengessä. Tulkoon Jumala meille elämäksi, että me Hänessä vaeltaisimme ja saisimme kokea, miten Hän siunaa ja johdattaa meitä. Ohhan lohdullista tietää, että rukoillessamme uskossa, hengessä ja totuudessa, Hän johdattaa lupauksensa mukaan jokaista meitä!

"Minä olen rukoileva Isää, ja Hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti, totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe Häntä eikä tunne Häntä; mutta te tunnette Hänet, sillä Hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva. En Minä jätä teitä orvoiksi; Minä tulen teidän tyköenne."

(Joh.14:16-18)

